

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2016
ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΛΟΥΚΑ (Λκ. 1στ΄ 19-31)
(30-10-2016)

Ἡ σημερινὴ Εὐαγγελικὴ περικοπὴ ποὺ διηγεῖται τὴν παραβολὴ τοῦ πλουσίου καὶ τοῦ πτωχοῦ Λαζάρου μᾶς φέρνει μπροστὰ στὸ δύσκολο, αἰώνιο καὶ ἀκανθῶδες πρόβλημα τοῦ πλούτου καὶ τῆς φτώχειας. Δὲν εἶναι ὅμως τὸ κεντρικὸ θέμα τῆς ἡ καταδίκη τοῦ πλούτου καὶ ὁ ὕμνος τῆς φτώχειας, ὅπως φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως.

Ὁ πτωχὸς δὲν κερδίζει τὴν εὐνοια τοῦ Θεοῦ, ἐπειδὴ εἶναι πτωχός, ἄλλα ἐπειδὴ στηρίζει τὶς ἐλπίδες του στὸν Θεὸ καὶ ζεῖ σύμφωνα μὲ τὴν ἐντολή του. Καὶ ὁ πλούσιος δὲν εἶναι καταδικασμένος, μόνο καὶ μόνο ἐπειδὴ ἀπολαμβάνει ὑλικά ἀγαθὰ, ἄλλα ἐπειδὴ στηρίζει τὴν ζωὴ του σ' αὐτὰ καὶ ὄχι στὸν Θεό. Ἐπειδὴ ἐπίσης ἔχει ξεχάσει τὸν πτωχὸ συνάνθρωπό του καὶ ἐπειδὴ ἔχει κλεισθεῖ καὶ παγιδευθεῖ στὸν πλοῦτο του. Μπορεῖ ὅμως κι ἓνας πλούσιος νὰ εἶναι πρότυπο ἀγάπης καὶ ἓνας πτωχὸς νὰ εἶναι ἀσεβής. Αὐτὸ ἀποτελεῖ ἐπίσης μιὰ πιθανὴ ἄλλη κατάστασι μέσα στὴ ζωὴ.

Ἔτσι οἱ λέξεις «πλούσιος» καὶ «πτωχός» γιὰ τὴν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας ἔχουν ἓνα βαθύτερο καὶ οὐσιαστικὸ παρὰ καθαρὰ κοινωνικὸ περιεχόμενο. Ἐκεῖνο στὸ ὅποιο ἀποβλέπει ἡ παραβολὴ εἶναι ἡ ἐπισήμανσι ἑνὸς πραγματικοῦ κινδύνου. Τοῦ κινδύνου τῆς αὐτάρκειας καὶ τῆς πεποίθησις ὅτι ἡ εὐημερία εἶναι ἀτέλειωτη, ἐνῶ στὴν πραγματικότητα τὸ μόνο σταθερὸ καὶ ἀμετάβλητο εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ὅπως διατυπώθηκε μέσα στὴν Ἁγία Γραφή. «Ὅλα ἀλλάζουν καὶ εὐρίσκεται ὁ ἄνθρωπος μπροστὰ σὲ ἀπροσδόκητες ἐκπλήξεις.» Ὅταν μάλιστα εἶναι ἀργὰ πιά γιὰ νὰ μετανοήσῃ, ἡ κατάστασι τότε γίνεται ἀναπόφευκτα τραγικὴ.

Ὁ πλούσιος τῆς Εὐαγγελικῆς διηγήσεως βλέπει νὰ μεταβάλλονται τὰ πάντα στὴν ἄλλη ζωὴ. Αὐτὸς διψᾷ καὶ ὁ πτωχὸς Λάζαρος εὐφραίνεται. Ζητεῖ νὰ τοῦ δοθεῖ ἡ δυνατότητα νὰ προειδοποιήσῃ τοὺς πέντε ἀδελφούς του γιὰ τὴν μελλοντικὴ κατάστασή τους. Ἀλλὰ ἡ ἀπάντησι εἶναι σαφής: «Ἐχουν τοὺς Προφῆτες, ἃς τοὺς ἀκούσουν».

Εἶναι ἀδιαμφισβήτητο γεγονός ὅτι ὁ κάθε ἄνθρωπος ζητεῖ λογικὲς ἀποδείξεις γιὰ ὅλα τὰ πράγματα πού τὸν ἀφοροῦν, θέλει ἓνα θαῦμα, ἔχει ἀνάγκη τὴν ἐμπειρία ἑνὸς αὐτόπτη μάρτυρα γιὰ νὰ πεισθεῖ, θέλει ἢ πίστη του νὰ στηρίζεται, ὅπως λέμε, σὲ τετράγωνη λογική. "Ὅλοι λίγο πολὺ εἴμαστε παιδευμένοι στὸν πλοῦτο τῶν γνώσεών μας, τῆς ἐπιστήμης, τῆς λογικῆς μας. Προφανῶς ὅλοι θὰ πιστεύαμε ἀμέσως στὴ μέλλουσα κατάσταση τῆς ζωῆς μας, ἂν κάποιος αὐτόπτης μάρτυρας ἐρχόμενος ἀπὸ ἐκεῖ καὶ περιγράφοντάς την μᾶς βεβαίωνε λογικά.

"Ὅμως πρέπει νὰ συνειδητοποιήσουμε ὅτι ἡ Εὐαγγελικὴ περικοπὴ αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἀνάγκη μας θεραπεύει." Ἔρχεται ξανά καὶ ξανά, ὡς ἐπαναλαμβανόμενη ἐπίσκεψη στὸν χρόνο τῆς ζωῆς μας καὶ μᾶς προτρέπει γιὰ ἐλεύθερη ἀποδοχὴ στὸ προσκλητήριο τοῦ Θεοῦ, ὑπερβαίνοντας τὴν φυλακὴ τῆς λογικῆς μας. Αὐτὴ ἡ ὑπέρβαση εἶναι μετάνοια καὶ καινούριος τρόπος ζωῆς, πού στρέφει τὴν προσοχή μας στὴν παροῦσα χρονικὴ στιγμή, ὡς τὴν πιὸ καταλλήλη ὥρα τῆς μεγάλης ἀπόφασεώς μας.

Γένοιτο.